

Čj. R 10/2002

V Brně dne 9. 5. 2002

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 3. 2002 čj. S 39A/02-931/02 o nepřiznání postavení účastníka řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, a § 14 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, podala společnost **Agropol Group, a.s.**, IČ 25 10 00 25, se sídlem Opletalova 4, 113 76 Praha 1, v řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 6. 2. 2002 Mgr. Petrem Pazderou, advokátem, advokátní kancelář Voršilka, Zoufalý a partneři, sídlo Národní třída 10, 110 00 Praha 1, jsem podle ustanovení § 59 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 3. 2002 čj. S 39A/02-931/02 ruším a věc vracím správnímu orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 13. 3. 2002 rozhodnutí čj. S 39A/02-931/02, jímž rozhodl, že postavení účastníka správního řízení č.j. S 39/02 zahájeného dne 19. 2. 2002 na základě návrhu společnosti AGROFERT HOLDING, a.s., se sídlem Roháčova 89/1101, Praha 3, IČ 25 13 00 72, ve věci povolení spojení soutěžitelů ve smyslu § 12 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“ anebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), se společností Agropol Group, a.s., se sídlem Opletalova 4, Praha 1, IČ 25 10 00 25 (dále jen „společnost Agropol“), nepřiznává.

Proti tomuto rozhodnutí podala společnost Agropol včas rozklad, ve kterém odkazuje na své podání ze dne 26. 2. 2002, v němž jsou podrobně uvedeny důvody vedoucí k podání podnětu do předmětného správního řízení a ve kterém je odůvodněn i požadavek na přiznání postavení účastníka správního řízení. Tyto důvody společnost Agropol v rozkladu dále doplňuje o informaci, že je jediným větším soutěžitelem na relevantním trhu s hnojivými obsahujícími dusík mimo dominantní skupiny AGROFERTU, kdy jeho podíl činí cca 6 %, což je podle jejího názoru důsledkem narušení rovné hospodářské soutěže v této oblasti již v minulém období. AGROFERT tento relevantní trh kontroluje a ovlivňuje soutěžní chování na něm a společnosti Agropol jako významnému producentu produktů zemědělské prvovýroby by dominantní postavení některého soutěžitele v obchodu s hnojivými mohlo způsobit zhoršený přístup na tento trh. Možné podstatné dotčení svých práv, resp. práv skupiny společnosti Agropol, bylo podle této společnosti dostatečně osvědčeno podáním ze dne 26. 2. 2002.

V podaném rozkladu dále společnost Agropol namítá, že nelze souhlasit s tvrzeními Úřadu obsaženými v napadeném rozhodnutí, podle nichž aplikace ust. § 21 odst. 1 věta druhá zákona je určena především na situace, kdy ochrana uvedených práv a povinností třetích osob nemůže být zajištěna prostřednictvím meritorních rozhodnutí Úřadu, ani prostřednictvím zohlednění jejich námitek či připomínek, které mohou Úřadu předložit. Úřad tak provedl rozšiřující výklad tohoto ustanovení zákona, a to nepřipustným způsobem. Dále společnost Agropol vyjadřuje nesouhlas s odůvodněním napadeného rozhodnutí, když jí nebylo sděleno, jaké důvody Úřad vedly k tomu, aby žádost navrhovatele označil za neúčelnou, ani v čem by tímto byla dotčena efektivnost a hospodárnost řízení, což je podle názoru společnosti Agropol v rozporu s ust. § 47 odst. 3 správního řádu, ust. § 1 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže a ust. § 2 písm. a) zákona č. 273/1996 Sb.

Na základě shora uvedených námitek je v podaném rozkladu navrhováno, aby orgán rozhodující o rozkladu napadené rozhodnutí změnil tak, že se společnosti Agropol postavení účastníka v předmětném řízení přiznává.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ust. § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu. Ve smyslu ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem tak napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a dospěl k těmto závěrům:

Předně konstatuji, že závěr Úřadu ohledně možnosti přiznání postavení účastníka řízení obsažený v odůvodnění napadeného rozhodnutí neodpovídá ust. § 21 odst. 1 zákona. Upozorňuji však zároveň na skutečnost, že Úřad je podle ust. § 21 odst. 1 věta druhá zákona oprávněn, nikoli povinen, přiznat postavení účastníka řízení všem osobám, které o tento statut požádají, tak, aby řízení směřovalo k naplnění účelu zákona a aby bylo vedeno především s těmi, jejich práva nebo povinnosti by mohly být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčeny. Zákon sice nestanoví, co se rozumí pojmem podstatné dotčení, kdy záleží pouze na úvaze Úřadu, jaké okolnosti při rozhodování o žádosti další osoby o přiznání postavení účastníka řízení vezme na zřetel, avšak při každém rozhodování o přiznání postavení účastníka řízení se musí Úřad vypořádat s otázkou, zda rozhodnutím Úřadu ve věci mohou být skutečně dotčena práva či povinnosti žadatele o přiznání postavení účastníka řízení, o jaká konkrétní práva či povinnosti v daném případě půjde, a pokud se takové dotčení prokáže, zda jde o dotčení takového charakteru, že jej lze kvalifikovat jako podstatné.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá, že shora uvedenou otázkou se Úřad nezabýval, když nevěnoval dostatečnou pozornost argumentaci společnosti Agropol věcnými důvody, které navrhovatele vedly k podání žádosti o přiznání postavení účastníka předmětného správního řízení a ze kterých by existence podstatného dotčení na právech, jak předpokládá ust. § 21 odst. 1 věta druhá zákona, mohla vyplynout. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se nezabývalo konkrétními důvody uvedenými společností Agropol v podnětu ze dne 26. 2. 2002, ani nevysvětlilo skutečnosti, pro které bylo navrhovateli odepřeno přiznání postavení účastníka řízení. Úřad v napadeném rozhodnutí jednoznačně nevyslovil, zda skutečně mohly být navrhovatelova práva či nároky vyplývající z práva objektivního rozhodnutím Úřadu v tomto řízení přímo podstatně dotčeny. Uvedené pochybení Úřadu, jež zkrátilo společnost Agropol na jejích právech, je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

Navíc ani argumentaci Úřadu opřenou pouze o zásadu hospodárnosti vedeného správního řízení nepovažuji za správnou, neboť zásada efektivnosti a hospodárnosti řízení, na kterou se Úřad ve svém rozhodnutí odvolal, sama o sobě nemůže být důvodem pro odepření přiznání postavení účastníka řízení. K zásadě efektivnosti a hospodárnosti, již sice je třeba respektovat během celého správního řízení, je však nezbytné přistupovat za současného důsledného respektování zásady zjištění materiální pravdy, jež je pro správní řízení zásadou stěžejní, stejně jako zásady účinného hájení práv dotčených subjektů. Konstatuji a napadenému rozhodnutí tedy dále vytýkám, že rychlost a hospodárnost řízení nesmí být na újmu přesného a úplného zjištění skutečného stavu věci, stejně jako nesmí být nijak dotčena možnost fyzických i právnických osob, aby mohly svá práva a zájmy účinně hájit.

Po přezkoumání spisu správního řízení dále konstatuji, že ve spisu není obsažen žádný dokument, z něhož by bylo možno dovozovat, že společnost Agropol se mohla seznámit se všemi podklady napadeného rozhodnutí a se způsobem jejich zjištění a vyjádřit se k nim. Dovožuji sice, že podkladem napadeného rozhodnutí byla pouze žádost společnosti Agropol o přiznání postavení účastníka řízení ze dne 26. 2. 2002 a tedy veškeré podklady před vydáním rozhodnutí byly této společností známy, avšak prokazatelně tato skutečnost z napadeného rozhodnutí nevyplývá.

Poté, kdy jsem přezkoumal napadené rozhodnutí včetně materiálů tvořících obsah správního spisu a námitky v rozkladu, dospěl jsem k závěru, že v napadeném rozhodnutí není dostatečně odůvodněn výrok rozhodnutí Úřadu o nepřiznání postavení účastníka řízení. Úřad v rozhodnutí neuvedl a následně tedy ani nemohl zhodnotit zjištěná fakta, z nichž by bylo možno spolehlivě dovodit, zda ve smyslu ust. § 21 odst. 1 věty druhé zákona jsou splněny důvody pro přiznání společnosti Agropol postavení účastníka řízení. Tento nedostatek nelze odstranit v řízení o rozkladu, a proto jsem podle ust. § 59 odst. 3 správního řádu rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

Při novém projednání a rozhodnutí je třeba se předně zabývat otázkou, zda rozhodnutím Úřadu ve věci, v níž se společnost Agropol domáhá postavení účastníka řízení, mohou být práva či povinnosti této společnosti dotčeny, a pokud by tomu tak bylo, zda jde o dotčení podstatné, přičemž v úvahu je třeba vzít všechny okolnosti, zvláště pak věcné důvody uváděné společností Agropol, a tyto pak v souladu s ust. § 21 odst. 1 věta druhá zákona řádně vyhodnotit.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

právní zástupce navrhovatele
Mgr. Petr Pazdera, advokát
advokátní kancelář Voršilka, Zoufalý a partneři
Národní třída 10, 110 00 Praha 1

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 5. 2002.

